

[Aksel Møller.]

nogen særlig tydelig Maade, Lovforslaget er affattet paa paa disse Omraader, og det er dog vist heller ikke engang nogen særlig heldig Fremgangsmaade, det lægger aaben for Befolkningen.

Hvad overtallige Værelser er, derom synes der ikke at være megen Tvivl, men derimod kan der rejses en hel Del Tvivl om, hvad en Husstand er. Almindeligvis bestaar jo en Husstand af Forældre og Børn plus Husassistent eller Husassistenter. Den højtærede Minister skylder Offentligheden lidt Forklaring paa, hvordan man skal forholde sig, hvis en Husassistent forlader sin Plads. Medfører hendes Bortrejse, at Lejligheden faar et overtalligt Værelse, saa har Lejeren denne Pligt til, saa vidt jeg har forstaaet Forslaget, inden otte Dage at anmelde dette overtallige Værelse; men betyder det, at man ikke maa søge nogen ny Husassistent? Og hvor længe skal man vente, eller hvor længe kan man tillade sig at søge forgæves? — for det hænder virkelig ogsaa nu om Stunder. Eller lad mig spørge den højtærede Minister, hvorledes der skal forholdes med Kostskolebørn. Er det virkelig Meningen, at hvis man har sine Børn paa Kostskole og har Værelser staaende til dem hjemme, hvor de kan bo under Weekend og Ferier, skal disse Børn ikke regnes med til Husstanden?

Dernæst nogle Ord om de Rettigheder, den højtærede Minister udstyrer dem med, der skal indlogeres i disse Værelser. Der skal være Adgang, naturligvis, til W. C., Vand, elektrisk Lys; det er alt sammen i sin Orden; men man stiller ogsaa det Krav, at der skal være Varme; findes der ingen Radiator, skal der opstilles en Kakkellovn. Vil Ministeren anse det for Grund til at erklære et Værelse for uegnet, at det uheldigvis ligger i den Ende af Huset, hvor Skorstenen ikke findes? Eller vil den højtærede Minister forlange, at der i saa Fald skal trækkes et Rør igennem hele Huset frem til Skorstenen? Jeg tænker paa de Tilfælde, som er hyppigt forekommende, og som Regeringen i alt Fald tidligere har været taknemmelig for; jeg tænker paa de Villaer, hvor man har sat et Par Kakkellovne op i en eller to Stuer for ikke at fyre i Centralvarmeanlægget. Forlanger den højtærede Minister med dette Lovforslag, at der nu skal fyres i Centralvarmeanlægget, for at det Krav kan opfyldes, som Ministeren stiller paa Lejernes Vegne? Der kunde ogsaa rejses mange Spørgsmaal om Renholdelse og andre Enkeltheder. Det skal jeg i og for sig lade ligge. Det er meget nemt at sige, at den

indlogerede selv skal holde sit Værelse rent, men der er jo andre Lokaler i Huset, som den paagældende benytter, der skal holdes rene af andre.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at Ministeren burde overveje selve Problemet om Lejen af disse Værelser. Jeg gaar ud fra, at den Grundregel, der gælder i Øjeblikket, ogsaa skal gælde her, at Lejen skal fastsættes i Forhold til det lejedes Værdi, men naar man følger denne Regel — og anden Regel er der i og for sig ikke at følge —, saa vil man opdage, at der forsvinder en Masse overtallige Værelser, som der i Praksis ikke bliver Brug for, fordi det lejedes Værdi er saa høj, at den Ungdom, der her er Tale om, ikke vil have Raad til at bo i saadanne Værelser. Den, som sidder i en kostbar Villa eller en dyr saakaldt Herskabslejlighed, vil næppe faa anvist nogen Lejer, fordi Forholdet mellem det lejedes Værdi og den Køberklasse, om jeg saa maa sige, der her er Tale om, er af den Karakter, at de to ingen Sinde kan mødes. Men de, som sidder i en af disse gamle Villaer, der blev bygget ved Aarhundredskiftet eller lidt før Aarhundredskiftet, og som ude i Gentsøfte Kommune lige før Krigen kunde faas for en 25 000 — 30 000 Kr., Villaer, som rummer 8—10 Værelser, og som bebos af Tjenestemænd med Mellemindtægter og en lang Række Pensionister, de bliver ramt. For dem er det haabløst umuligt at betale de 40 Kr. om Maaneden pr. Værelse; de er nødt til at tage Lejere ind. De staar ofte uden Hjælp og uden Mulighed for at holde Hjælp, og naar den højtærede Minister har fyldt deres 8—10 Værelser op, Værelser, hvis Antal de i Regelen selv er bundulykkelige over, saa kan man være forvisset om, at saa kan der heller ikke skaffes nogen Hjælp til at holde den Menage, der i saa Fald bliver ud af det. De store gamle Lejligheder paa Gammelholm, Østerbro og rundt om i vore Købstæder er ofte Hjem for Folk med beskedne Indtægter. De vil blive ramt. Gasværksarbejderen, den aldrende Sporvejskonduktør, Folk, som i sin Tid har bygget sig et Hus eller købt et Byggeforeningshus, og som nu sidder alene tilbage, efter at Børnene er fløjet fra Reden, dem vil denne Lov komme til at ramme.

Dette Lovforslag har jo en sørgelig, men højt karakteristisk Forhistorie. Det er Bevis paa, at et Indgreb altid trækker ét andet efter sig. Det Huslejestop, som vi i den allerbedste Mening gennemførte før Krigen eller lige ved Krigens Udbrud, og som havde de mest ideale Motiver bag sig, er en af Grundene til, at den højtærede